

Савче* (*sefdj et sefdjè s. pers. Vase, coupe d'écorce de citrouille pour boire le vin*) с. с. сосудъ для вина: Постари-отъ на четири скаршвить на савче виненѣ крастообразна-та погача, коя имать на стреле варзано цело (стара пара). *М. р. 518.*

Сагѣя* с. ж. родъ пояса (фела пояса В.): Примени се гюзель Тодора, Тенка ленева кошула, Сосъ моралиа сагѣя. *В. 9.*

Саде* **Съдѣ*** нар. только: Имане има сѣка година, Младость е, либе, саде година. *Ч. 216.* Остало му саде отъ бѣдни вечеръ гроше-то. Сир. испилъ всичко. *Ч. 203.* Саде ты да знаешъ и махаджиятъ. Или: Саде той да знае и сичко-то село. *Ч. 220.* Какъ го видѣ бела Ано, Одговори в'рла чзма: Саде Ано мене ме стига. *В. 243.* Никой по край насъ немаше, Сад' еденъ госпотъ нать назъ. *М. 402.* Въ редъ ти търсихъ, попе, съдѣ у васъ не ходихъ. *Ч. 138.* Ти си саде кръвъ (*Du blutest ja*). *Рш. 69.*

Садефъ* (*sadef, s. a. 1. Coquille, particulièrement celle qui renferme les perles, nacre de perle. 2. Partie creuse, le creux de l'oreille*) с. м. раковина: Шеята е обнизана съ мерджанъ, съ садефъ, съ бисерь. *К. III. 234.*

Садефъ* (*sadef ou sadefoty, s. t. Rue, plante*) с. м. рута: Въ грацките градини сѣществува садефъ и кроконъ. *3. 94.* Ако изникне съдева, Млогу штепъ седе за меня. *Пс. 9. 90.*

Садило с. с. вилообразный земляной буравъ для насаждения виноградиныхъ лозъ: А тамо дѣ ся присѣжъть накръсть брѣзны пробивать съ садило дупкы, и въ тѣхъ посаждать лозы. *Садило* е влясто обично дръново дърво, и на върха, дѣ ся съединяватъ вили му, забито е желѣзо, кое къту хвати чловѣкъ за краица на дѣвъ му вилъ, издигва го малко на горѣ, и къту го забочи на бѣлѣжено мѣсто, наставля съ краку си между вили и развъртава го, додѣ го нахака въ земя, послѣ го изважда внимателно да не падни прѣстъ въ дупкъ. *Пк. 72*.* Ейтѣзи въртоглави салъ на садило прилчаты. *Л. Д. 1870 р. 170.*

Садразамъ* **Садразаминъ*** (*sadri a'zem. Le premier ministre, le grand vizir*) с. м. великій визиръ: Въ негово врѣмя умрѣ прочютый садразамъ Мухаммедъ Соколи. *Л. Д. 1870 р. 167.*

Садъ с. м., с. м. **Садѣтъ** 1) садъ: Тамо Марица облива Огради, сади прѣлестни. *ib. 75 р. 121.* „Ти сѣ чини вѣребица, Азъ сѣ чинихъ соколъ пиле, Дѣ летнахмѣ, прелетнахмѣ — Та паднахмѣ тува долу Въ Полински-те садница-та“. *М. 621.* 2) молодая виноградная лоза: Отравить ся новы-ты садове и порѣзвать ся. Присаждасть ся новы лозы и сажать ся садове (новы лозы). *Л. Д. 1870 р. 183.*

Садѣ **Садамъ** Мак. м. да сажу, сѣю: „Хай лозѣ, лозѣ, се